

శ్రీమత్పర దేవతా యైనమః.

ప్రణయ సౌ రభ ము .

1140



ర చ య త లు :

కొండపల్లి గోపాలరావు,
హరి రామలింగశాస్త్రి.

115

జే. జ. నా. ద. :
అంధ్ర గ్రంథాలయ ప్రెస్.
1929

కవిత్వశాస్త్రములు
గ్రంథకర్త రచించి.

పేజీ 12.

విజ్ఞప్తి.

ఉ॥ ఎందునులేవు పూర్వకవు ♦

లేగని త్రోవలు సత్కవిత్వని

వ్యందిమరందధారలు ర♦

సావహముల్ త్రిపురాసురారిమా

లీందుకలాభిక్తము ల♦ శ్లో

హీనము లయ్యువిలేమి గ్రంథముల్

సెందునె లోకమాన్యత, రు♦

చించునె కావ్యరసజ్ఞపాళికా ?

ఇట్లు,

—కృతికర్తలు.

శ్రీమత్పర దేవతామైనమః

ప్రణయ సౌరభము.



శ్రీ రమణీయనేత్ర సరసీజయుగం బుపలక్ష్మమాణరా
గారుణమై తలిర్పఁ బ్రణళియాకృతిఁబూని మహేశునంకముం
జేరి నుఖించు మంగళ యశశశుభప్రతిపాదదృష్టిఁ గా
భూరుమహాస్వయం నుగుణలోలుని బ్రాచుతరాజరాణ్యపున్.

గీ॥ అంతరాయాంధకారోపశాంతికరుఁడు
గండతలసారిమదజలఁకణచయుండు
గజముఖుఁ డభీష్టదుఁడు పోచుఁగాత జోగ
రాటనూజుని రాజేశఁరాయు నెపుడు.

సీ॥ పరిపంథికవిగర్వపాథోధిబాడబ
శక్తి నే మాతృక • సంతరించె
తీవిమై గండపెండేరమ్ములను పద
మ్ములకుఁ గై నేసె నే • పూవుబోడి

శతవధానకవిత్వఃసామ్రాజ్యసింహాపీ

రంబు నెక్కించె నే • కంబుకంతి

సంతుష్టచిత్తరఃసానాయకులచేత

బిరుదు లిప్పించె నే • బినరుహాక్షి

గీ॥ నరసనన్నయముఖకవీశ్వరుల కాపె,
తద్వచఃకాంత, అమలినోదారచిత్త,
వరమకవితాభిమానసంపద నొసంగి
యోముఁగావుత రాజేశభూమిజాని.



న త్రి.

చం॥ నరసకవిత్వతత్త్వవిలసన్నతి నాంధ్రధరాధినాయకో
త్కరవరిషత్సుధీవినుతకమ్రయశస్తరుణీవిలోలు సుం
దరరసభావగుంభితవధానవిధానధురీణు వేంకటే
శ్వరుగురుఁ జెళ్ళపిళ్ళకులచంద్రు భజింతుము వాగ్విశుద్ధికై.



కృతి పతి .



ఉ॥ రుద్రసమర్చనానియమః॥యాధుః॥ సారసబాణనన్నిభో
న్ముద్రమనోజ్జమూర్తి కవిః॥పుంగవనేత్రచక్రోరచంద్రః॥ డా
ప్తదుః॥వసంతుః॥ డర్థిజనపాలనః॥నద్వృతుః॥ డంబురాశిని
ర్ణిద్రగభీరుః॥ డొప్పు నవః॥నీస్థలి మాకృతినాథుః॥ డున్నతి॥

ఉ॥ అన్యతటిల్ల తాంగులముఖాంబుజముల్ పరికింపః॥బోః॥ సౌ
జన్యగుణప్రధానుః॥ రః॥సాపరిపాలనకౌశలుండు రా
జన్యకమంత్రిన త్తముః॥ డ శాస్త్రవివేకధురీణుః॥ డార్యన
న్తాన్యదుః॥డన్మదీయకృతిః॥నాథుః॥ పౌల్పుధరాతలంబునన్.

ము॥ శరవిద్యానిపుణుండు పద్మభవవంశక్షీర వారాశిచం
దిరుః॥ డ్నాయకలాప్రబోధనసముః॥ న్మేషాంతరంగుండుని
ర్జరభూషప్రసవప్రసారిమధుధాః॥రామాధురీమాధురం
ధరవాగ్ధోరణియైన మాకృతిపు న్నన్మన్వచ్చు రాజేశ్వరున్.

మ॥ సరస స్తవ్యతావధానకవితా సాభాగ్యసంభాసి భా
 స్వరజంభ్యాల మహాన్వయ ప్రధితసు బ్రహ్మాణ్యన ద్దేశికో
 ద్ధుర కాదుణ్యకటాక్షులబ్ధకవితో ద్యోగై కలోలు యుగం
 ధరబుద్ధిప్రతిభాప్రభావిభవు నన్నన్వచ్చు రాజేశ్వరుఁ.

చ॥ సకలదిగంతసంస్కరిత త్తమశాతరదామలాంశుమా
 లికలను మల్లికాన్తబక రేఖల శారదపూర్ణచంద్రచం
 ద్రికలఁ ద్రిమూర్తగోర్మి వితతిఁ బరిహానము నేసిపొల్పుమా
 మకకృతినాయకావనివు మంజులకీర్తిరుచిప్రకాండముల్.

క॥ ఏతాదృశగుణనిధి కం
 బాతరుణీచిత్తపద్మభాస్వంతునకుఁ
 శీతలదృష్టికి నార్త
 త్రాతకు కాశ్మూరివంశ్యరాజేశునకుఁ.

గీ॥ భార్యహిత గౌరవము దేట • పలుపనెంచి
 అంతముగాగ మేము వ్రామంగడంగు
 ప్రణయసౌరభనామ కావ్యంబునందు
 కల్పనాచిత్రమై యిట్లు కథచెలంగు.

శ్రీ

ప్రణయసౌరభము.

ప్రథమవీచిక.



ఇరుకెలంకుల లతా, ధరణీరుహావళి

విరుల రాలీచి బరాబరులు సేయఁ

బలువెంత వన్నెలఁ ♦ జెలువారు పులుఁగులు

జలవిహారై కపాంఛలఁ జెలంగ

నలసానిలము వీవఁ ♦ జెలరేగి నటియించు

తరఁగ మొత్తములు పెన్పరువుఁ గూర్చ

నందందు గఱకురా ♦ లవరోధ మొనరించి

కలగానరావనంగతినిఁ గూర్చ

గీ॥ జలచరంబులు రేగి యుష్పలను జిమ్మి

పూఁనటోడల ముంపఁ దత్పుష్పరజము

గలియ మధుగంబులై శుభ్రజలము లలరఁ

బాటు ఝర మొక్కటి పరోవకారి యగుచు.

ప్రణయసారభము.

గీ॥ తద్గుణతటాంతిక సమాన • తలమునందు
చండకరచండకిరణ తైఃప్రకాశితోధి
గుర్మిసీతాఖరాజి సంకులవిలాస
కాననం బొప్పు వితతమాఝర్ణములఁగల్గి.

సీ॥ మాతులుంగలవంగ • మాకలద జంబీర
అర్జున కదలికా • క్రముక చయము
నారిగి ఖామరు • నారంగ పున్నాగ
చంపక దేవకాంఠచన చయము
దేవదారుపతీర • దేవతాళాళోక
నాగరాశ్వత్థ హింఠాలచయము
మాలతీతూలతఃకొలనాగసుగంధ
లుంగ కదంబ మాఝారచయము

గీ॥ మల్లికాహిజలతమాల • మంజులమ్ము
పారిజాతనింబమహితా • భానుగమ్ము
దేవవల్లభ నాగినీ • భావుకమ్ము
ఘనతరోద్యానవనము వీక్ష్యమ్ము సతము.

ప్రథమ చి క .

కం॥ అండుఁ బ్రహ్మనోత్కరని

మృందస్మకరందబిందు ♦ సందోహమ్ముం

బొందిన యిందిందిరములు

నందడిఁగావించు మిగుల ♦ ఝంకృతు లొలయున్.

గీ॥ అంత మధుమాస మవ్విపి♦నాంతరమున

భానురంబయ్యె సుమనోవి♦కానమయ్యెఁ

గాంధజనము క్తద్ధీని♦శ్వాసమయ్యె

కారికలకంతకంతనుం♦కారమయ్యె.

మ॥ అలిసిజాలము కుంతలన్ములయి సొం♦పారంగ, గుచ్ఛంబులు

జ్వలవత్సోజములై చెలంగఁ జివురు ♦ ల్పాదంబులై యొప్ప, నం

చలయానంబులు మందమందగతులై ♦ జానొప్ప వాసంతికా

జలజాతాక్షి వరాంగసౌష్ఠవము బె ♦ ల్పన్దాలెచ్చ నప్పట్టునన్.

సీ॥ వల్లవసంతాన♦భాసినర్వంసహా

జాతములో దర్శక♦జనముగాగ

అభినవ రాగబీ♦జాభివిన్యాసకుం

డిక్షుధన్వఁడు పురో♦హితుఁడుగాగ

ప్రణయ సౌరభము.

సర్వజనాభిరంజకరూప పూర్ణధవ

వన్యలక్ష్మ్యులు సుదంపతులుగాగ

ప్రసవపరాగై కళిరంకవల్లభిరాను

ఘనభూధరము సుఖాననముగాగ

గీ॥ వరఖగార్భటి స్వస్తినిన్వనముగాగ

భ్రమరఝంకృతులమలవాద్యములుగాగ

అరిమనోహరసుమము లక్ష్మతలుగాగ

ఉరుముదము గూర్చు వైవాహికోత్సవంబు.

సీ॥ అనుఁగు నెచ్చెలియతో • నలుకఁ బూనిన నాథుఁ

డనురక్తిఁ బూర్వ సఖ్యంబు నొందె

పెడమొగం బిడి “నన్ను • బీడింపకుం”డను

మగువ తా బ్రతిమాలి • మగని గూడె

తాత పెండిలి యన్న • తనపౌత్రుకను గాంచి

“నా కెవ్వ రిత్తురే • నాతి” యనియె

మేడిపండులు వోలె • మిసిమించు జారకాం

తాజనంబునకు ధనంబుగలిగె

ప్రథమవీచిక .

గీ॥ బాణులెల్లరు బెండ్లినంభావనలకు
పాణుచుండిరి కడుచిన్ని బాటలందు
నెల్లజనులమనంబులు ♦ వల్లవించె
పరమముద్దాయమాధవీ వాసరముల.

క॥ అట వికచకుముదజలరుహ
పటలవిరాజితము చక్రవాకాదిఖగ
స్ఫుటరావముఖరిత మ్మురు
తటభాసిజలాశయంబు ♦ తద్దయు బొల్పుగా.

ఉ॥ అక్కసమాట నండజము ♦ లంబువిహారమునందు దీవలం
జక్కఁగ దిద్ది యావలకు ♦ సాగి ప్రదక్షిణ మాచరించుచుగా
తెక్కల నీరముం జిలుకఁగిరించుచు మాటికి లేచి దవ్వనం
దొక్కటిగాగవ్రాలి నయఁనోత్సవమున్ బొనరించుచుండెడిగా.

గీ॥ ఉపలసంచయనంఘటితోరువేది
కాద్యయోపరిసంస్థాపితాద్వితీయ
నీరయంత్రంబు కాసారఁనీరములను
నిత్య మిడుచుండు వనధరఁజీజములకు.

బ్రహ్మయ సారభము.

మ॥ అనవద్యాకృతి జవ్వనుండొకఁడు మేఘానీకసంవ్యాప్తమై
న నభోమండలమాయనంగ గురుసంతాపాతిరేకంబుచేఁ
దనచిత్తంబు కళంకమై యపగతోఁత్సాహంబునై యొప్పు నా
ననశీలాంకువు ఖన్నమైవెలయఁ జెంతవన్యమార్గంబులఁ.

గీ॥ సంచరించుచు దీర్ఘనిశ్వాసములను
నమధికొష్టంబుల నిగుడ్చు • జలన మొలయఁ
గూరుచుండును లేచు నంకుచితచిత్త
గతులకుం జిక్కి మిగులఁ జీకాకుపడును.

ఉ॥ చెక్కిటఁ జేయఁజేర్చి యొకచిత్తరువై తనరారి జవ్వనుం
డక్కనుదోయికోనల నిరంతరబాష్పజలంబు నింపు న
ర్దిక్కుల వింతవింతగ చలించెడి చూడ్కులఁజూచునంత పెం
పెక్కిన కోలార్భటి నహింపక సొక్కి విరాళి నిట్లనుకొ.

గీ॥ బ్రకృతిపై చిత్త్రమై భవోల్లసితమంజు
భావుకోద్యానవనరసాలావనీజ
వల్లవంబులఁ గుత్తుకబంటి మెసవి
తరుణవిరహులశ్రవణభేదకముగాగ

ప్రథమవీచిక .

ఇంటఁదిని యింటి నానంబు ♦ లెంచు పగిది
గోకిలా! యేల వదలెదు ♦ గొనరిగొనరి
క్షేమనందేశభావనోక్షిప్తమైన
నీదు కలకూజితంబు నిర్ణీద్రమధుర

గణ్యమై తోచు నీప్రియాంగనకు గాని
అతిభయంకరశరనిపాతాభమగుచు
నాశ్రయపుటయుగళిని ♦ నాటుచుండె
గోకిలా! యేల కోల్పెదు ♦ గొనరిగొనరి

నీకృతఘ్నతాఘోరాఘానీరదంబుఁ
బాటదోలఁగ భూరిప్రభంజనాభ
మగుననువు పుణ్యదంబయి ♦ యలరుచుండు
నది యనుష్ఠేయమగు నవశ్యంబు నీకు

వదరు టుడుగుము నామాట ♦ పాటిజేయు
మదను చెడునేని పొనరింప ♦ నలవిగాదు
యయది గామానువిధ్ధమే ♦ యగును పికమ!
కుతికఁ గుదిలించి యేల వ్యాకులత గాంతు.

ప్రణయ సార ఘము.

ఉ॥ పాతదవేల? నేఁ బలుకు ♦ వల్కులకు నిలువంగలేని యే
భారము నీకుఁ దోఁచె వలవంతకు చిక్కిన మన్మనంబు ను
ద్ధారణ నేయవేల? పరతంగనులెఱ్ఱగఁజేసెదేల? మాం
భారము మానవేల? చెడుకాలముఁ బొందెదవింక కోకిలా!

గీ॥ పోవుదారిని పోక బల్పొంగి పికమ !

మాధవి నాగ్రి యందు దన్మధువుఁ గోలు

మధువులు లేవు పేటిధర్మము? మదీయ

మానవములుగావె తన్మధుకరములు?

ఉ॥ పోలదు తేటలార! బలిభుక్పరివర్ధితమైన కోకిలం

బోలిమహాద్ధతింగనఁగఁబోకలుమానుఁడుపొంగడంచిమీ

వేల నతిక్రమింపకుఁడు ♦ వీనులవీలుచు భూరిఘంకృతి

కోలునఁ నేకు దింక ప్రతికూలపునంపఁగితావులొప్పడి.

మ॥ నకలొన్న లితసారసోవరిరజన్సంభారియై మల్లికా

ప్రకరోద్భిన్నలతాంతగుచ్ఛకవిహారప్రేక్షుడై దండధా

రకకుద్ధాంతనితంబినీమకరికాళంకారసౌగంధ్యలుం

కరుడై పయ్యెర వచ్చె చంపక సుగంధస్థావితాకారుడై.

ప్రథమవీచిక.

గీ॥ అకట ! పాంథాభిమానాంకురార్థి మెనవు
మలయపవమానుఁ డేద, యీమాటఁజేడ
నాకు ననుకూలుఁడౌ లేద • జోకయేడ ?
యనుచు వలవంతఁ దూలిన • యంతలోన.

గీ॥ పొడుపుకడయందు పొడసూపె • నిడుదలగుచు
తరుల నీడలు, జెందమ్మితఱుకు మీరె
వరుణకకుబంతరమ్మున • వాడివేల్చు
తరుణలలికలు దలిరిచి • తలల నెత్తె.

చ॥ కలకలకూయుచుఁ ద్విజనిఁకాయములంబరవీధిఁ బారెఁదోఁ
కల నిలువెత్తి లేగలను • గాంచెడి కోరిక తత్తరింప శా
లలకయి గోవు లేగెను, పొలమ్ముల వీడి కృషాణులిండ్లకుఁ
వెలలిరి, భానుఁ డస్తధరఁణీధరకూటమునందు నిల్వగఁ.

గీ॥ మధురసాస్వాదనానక్తమధుపకలిత
జలరుహంబులు బెన్నూతములు వసించు
శిథిలనిలయంబులో యనఁ • జెన్నుఁ దొరఁగె
లోకబాంధవుఁ డవరాబ్ధిలోనఁ గుగ్గంకె.

ప్రణయ సౌరభము.

గీ॥ తింత్రినివలాశములు నిందితము లయ్యె
దంటియముల దళంబుల ♦ తళుకు దొరఁగె
నిద్రకర్ణిక వడివాడి ♦ నిదురఁబోయె
వనజబాఁధవుఁ డపరాంబుఁధిని మునింగె.

గీ॥ పొద్దుతిరుగుడుచెట్టులఁపొంక ముడిగ
రాగకుం దూరమైన రేఁరాగు లలరె
దిగ్భాసుని తుదికార్యఁదీర్తి యనఁగ
నంబఁబెంజాయ లొగి నాకఁనమున నిండె.

గీ॥ నళినసూత్యండ్ పేటికాంతరమునందు
కళురపుంబల్కు లనగ ఋతుములు వెలసె
సూచికాభేద్యమై యొరుఁ ♦ జూడనీక
కటికచీకటి క్రమ్మె నల్లడలయందు.

గీ॥ భునవిచిత్రమ్ము ప్రకృతిరంగస్థలమున
వింతదై వంబు తెరలను ♦ విడుచుచుండె
నవుడు “గనరాడె నామిత్రుఁడైన” ననుచుఁ
గలయఁ గన జవ్వనుఁడు పొచిఁ ♦ బెలుపు తోఁచె.

చృథమవీచిక.

గీ॥ లలి గులాబిపూఁతేరుల • రంగుమీఱి
తైరవాప్తునిదింబ మాఁకాశనీధి
నంద మలరార నొయ్యన • నవతరించె
జారచోరమనంబులు • ఝల్లు మనియె.

ఉ॥ తైరవపండముల్ విమలఁకాంతిఁ దలిర్చె జనోరపాళి పెం
పారఁగఁగోలెఁ దత్కరచయంబుదమంబుగుహంతరసలిం
తేరెను, రాగిఁ జంద్రు సరఁసీజహితుండను శంకఁగాంచిపొం
గారె నిమేషమన్దు విరహావ్యధఁగ్రాగిన చక్రవాకముల్.

గీ॥ అంబుజాక్షుఁడు వశ్యతోఁ హరుఁడుగాన
వ్రజయువతులెల్ల నాకాశఁభాండమందు
నేరు పొలయ దాచిన నవనీత మనఁగ
గగనతలమున వెలుగొందెఁ • గడలివెన్న.

గీ॥ సాంద్రచంద్రికమించి స్వచ్ఛందధవళ
కాంతి జగతిని వెలిజిమ్మె, • త్కారుహముల
చాయలొప్పెను గుమురులై • జవ్వనుండు
వంతపెంపొందఁ గాంచి యా • ప్రాంతమందు.

ప్రణయసౌరభము.

ఉ॥ తావుల నుల్లసిల్లెడు లతాసదనాంతరసీమఁ జొచ్చి, య
తావునఁ బువ్వువల్లవవిఁ తాన మమర్చిన సెజ్జపెనఁ జిం
తావిలమానసాంబురుహుఁడై పవళించి శరణ్యమెంచి నా
నావిధమంజువాక్యరచనాచణచాతురి తోచునట్లుగఁ.

“మ॥ అలఘూదోధకుఁడైన దేశికుని వ్యాఘరంబుఁ బాటించి ని
శ్చలభక్తిన్నిరతంబు నిన్దొలుచు నఁగ శాసించెదోత్పద్యయా
నలిలమ్ముం గురిపించి మామకమహాసంతాపదావాగ్నికీ
లల నార్పంగ నశక్తవే తెలియవేలా? రాజరాజేశ్వరీ!

మ॥ తలఁపుల్లల్లవెమున్ను నీకరుణ సద్ధర్మానుకూలంబులై
ఫలవంతంబులునై యశస్కరములై ప్రజ్ఞాప్రదీప్తంబులై
వెలయఁగలేదె యిదేలయీపగిది నన్వేధించు నీయూహ చే
తులఁకోడించెద నాయభీష్ట మీడు తోడ్పడ్డో రాజరాజేశ్వరీ!

మ॥ అవధానంబినుమంతలేకయొగియూహల్పేక్కుగల్పించియం
దవరోధించెద వాచరించుతటి యందర్థంబు, శేషంబునం
దు విశేషంబు ఫలింపజేయవు దలంతుఁగదీనికి స్తోతువా
భవదుదోధ మలంఘనీయమని యంబా! రాజరాజేశ్వరీ!

మ॥ జతనంబుఁ బొనరించి మీఁదఫలవాంఁఁచల్కి నాంతర్యవా
త్తినావిష్కరణంబుజేసి ఘనశాస్త్రప్రాక్త మార్గంబునఁ
స్తుతిఁబెన్నుతి రచించు నన్ను కృతికృష్యుంజేయశకించు త్వ
న్ముతి నే నెట్టులెఱుంగుదుం దెలుపుమమ్మా! రాజరాజేశ్వరీ!

మ॥ అని చింతించుచునుండ జన్మనుని ^{నే}తాబ్రజ్జంబులన్నిద్రయో
య్యన నీహారసమానమై తనరె భా॥రాధిక్యముబొందుటం
గనుటెప్పల్ ముకుళించెఁ జేష్టుడిగెన్ గాథాతినిద్రాబ్రమా
ననతారాధ్యమునందు॥॥ తనెనినన్వంబుఁబోకార్పగన్.

శ్రీమత్పర దేవ తామ్రయైనమః.

ప్రణయ సౌరభ ము.

ద్వితీయ వీచిక.



ప్రథితగారుడమంత్రాక్షరముల వినితి

శాములకు వోలె తస్కరవల్లవులకు

కొక్కొక్కో కోయి యనియెడు † కూత లంత

వినఁగనయ్యెను వేకువ † వేళ యయ్యె.

సీ॥ వండువెన్నల పటాపంచలై పరువెత్తె

సాంధ్యరాగము నభిస్థలము నలమె
నండజంబులు కులాఁయమ్ముల విడనాడి

యెలుఁగించుచు న్నింగి † నఱకుఁ బాటె
దీపికాతారళోద్దీప్తి వెల్వలబారె

నలుదెస లలనల్ల † తెలివి మీఱె
జలజవండంబు రేకుల విచ్చి మిసిమీఱె

జక్కవల్ కవగూడి † సంతసించె

ద్వి తీ య వీ చి క .

గీ॥ కైరవంబులు వాడె, జంకోరచయము
గలతఁ జెందెను, నేలకొంగులను తలల
మునుగులం బెట్టి పల్లవుల్ ♦ పనఁదొరంగి
వయనమై సందుగొందులం ♦ బాటి రవుడు.

చ॥ అసమశరప్రతాప మనలంటె, గళత్కబరీవిశీర్ణము
బ్రసవవితానము దళితలజ్జలు విశ్లేధనీవిబంధలు
బీసరుహలోచనన్ తుటిమి ♦ వేకువమేల్కొను భర్తృనేత్రసా
రసములకు మహచ్ఛకునరాజి నొసంగి రెసంగు వేడుకన్.

గీ॥ సప్తపాథోధినాథదిశావిశాల
నయనఁ గదియంగ రాగిమై ♦ నభినవైరి
తరలె, దుబుదుక్కవాండ్లు 'శాంకర్తి మదంబ'
యనుచు భిక్షార్థ మరిగి రయ్యదనునందు.

గీ॥ నముచిసూదనహరిదంగనామతల్లి
నాసికాంచలకలితమా ♦ సత్తునాఁగ
విప్రసత్తము లర్ఘ్యము ♦ ల్విడుచుచుండఁ
దామ్రవర్ణప్రపూర్ణుండు ♦ తరణి తోఁచె.

ప్రణయ సౌరభము.

గీ॥ సంజఞ్జాయ విడి నింగి ♦ స్వచ్ఛమయ్యె
లోకబాంధవుఁ గని పాంధ, లోక మరిగె
క్షిప్రగతి, వారియెడల, తాకినశరీర
సంధుల నహర్కరుచులు భూషలుగ నదికె.

సీ॥ కొదమతుమ్మదదిమ్ము ♦ నదలించు కురులపై
నవ్యశిరోవేష్టనము ధరించి
విరులరేఖార్యియాదిలసితనిటలమ్ము
నను విభూతిని నేరువునను బూసి
లలితపల్లవపేళలంబైన పాణియు
గృమునందు ఛత్రదండములఁ బూని
ఁ నవశిరీషసుమాళి ♦ నవఘళించు పదంబు
లకు చిత్రమైన పాదుకలఁ దొడిగి

గీ॥ సారెకును ఘర్మబిందునంచయము వొరల
నఖముఖమ్ములఁ దన్మార్జనంబుఁ జేసి
వెనుక మరలింపఁబోని దృష్టిని నిగుడ్చి
బాటఁ జనుచుండె నపు డొక్క ♦ బాటసారి.

ద్వితీయపీఠిక .

గీ॥ కనువు గనువునఁ బెనుచక్కఁదనము వెలయు
నధ్వమున కిరుపార్శ్వంబులందు మిగుల
దట్టముగ నల్లుకొని భీతిదంబులైన
నాయుముఖరితప్రోత్తుంగవంశములను.

గీ॥ పవలఁ బెనుగొండచరియలఁ బవ్వళించి
రేలనలుగులు బయలఁ బిప్పీలికలను
మెసవఁ బడగొట్టినట్టి వల్క్వికములను
తచ్చితనఖాంతురవిముద్రితమౌ గముల.

గీ॥ పొంచి పరికించు గోమాయువులను గాంచి
కనుల రక్తంపుజీటలు గ్రమ్ముకొనగఁ .
జెవుల సారించి చెంగున బెలికట్ందు
చంగలించుచు పరువెత్తు శశకచయము.

గీ॥ తలిరుజొంపమ్ములకు గమ్మదనముఁ బెంచి
తలిరుదిందులకైన విందుల రచించి
పూవుగుత్తులఁ గమ్మతావులను జిమ్ము
సహజసౌందర్యరాశి రసారాజి.

ప్రణయ సార భము.

గీ॥ ఖురవిఘట్టనధూతధూతసరపరాగ

మెగసి తనువులఁ గప్పంగ ♦ నిట్చరఁపుయు
గంబొకం డిట్టలంబు కిన్కను వహించి
రంకెలు ప్రతిధ్వనింపఁ బోరాడుచుండ.

గీ॥ అఖలధర్మకార్యాచరణాభిలోల

చిత్తమై సర్వలోకంబు ♦ చెలఁగుచుండఁ
దొలకరించెను పుడమిపై ♦ మొలకలెత్తి
రాణఁదనరారె దూర్వాంకురంబు లపుడు

హరితవర్ణప్రపూర్ణయై ♦ యవని తోఁచె
శ్రవణముల నిక్కి చెలఁగి పుచ్చములతోడ
ముసరుకొను కీటకంబుల ♦ విసరుకొనుచు
ముందు పరికించుచు శృంగముల నిగిడ్చి

మూపురంబుల వంచి పెన్బుస లెసంగ
బలబలీ వర్దచయము దత్పరత మేయ
చిట్టుసాబగారు వచ్చని బీటినేల.

ద్వి తీ య వీ చి క .

గీ॥ కలయఁబరికించి యేదేని • గ్రామముకటి
దావున నె యుండవలె నంచు • తలచి కొంత
దవ్వు చనుదేర రవి నభాంతిస్థుఁడయ్యె
బత్తనంబొందు గాంచె నా • బాటసారి.

గీ॥ కని ప్రవేశింపఁబోవఁ బ్రాంగణపుభూమి
కెదురుగా నొక్కగృహమేధి • యేగుదేరఁ
బాంధుఁ డాతనిఁ గాంచి సంబరముతోడ
'అయ్య! యీయూరిపి రేమి?' • యనుచు నడుగ

నతఁడు 'కళ్యాణపుర మందు' • రని వచించి
'యెవ్వఁడవు నీవు, పేరేయ్య, • దెచటి కరిగ,
దేమి పనిఁబూని చనుచుంటి • వెఱుక పఱపు'
మనుచు ప్రశ్నించి మరియు నిట్లని వచించె.

చ॥ ఘనతరస్రాకుమార్యము జగంబున నెందసమానమైన దీ
తనువున, వీక్షణంబు సమదంబును నిశ్చలతాకరంబు నీ
కనుగవ, హాసమాయతెనుఁఖిప్రద మీముఖమందు గంటి యే
మని వచియింతు నీతనువు • నారయుభాగ్యము భాగ్యమయ్యరే!

ప్రణయసారభము.

కం॥ భీకరవన్యమృగాకర

మాకుధరము దాని దిశలయందున వృక్షా

నీకాగమ్యాటవి నీ

వేకరణి దాటినావొ ♦ యేర్పడఁజెపుమా!

శా॥ క్రూరుల్ చెంచులు మన్యముంగొనఁగనంకోచింపరేవేళల

దారుల్ దోతురు భీకరాశ్వులు లనూనస్సారదోళ్ళక్రిమై

నారుల్ దీర్చిన విండ్లయందు శరసంధానంబుఁగావించి కాం

తారంబందు చరింపఁ గాంచి మది భీతంబంద కెట్లుంటివో?

గీ॥ ఆలఁగాచెడి గోపాలబాలు రయదె

నరసకోకిలకాకలీసదృశమైన

గాత్రరవముల నూత్ననంగతు లెసంగ

లీలఁ బాడెడి పదము లాలించినావె?

గీ॥ దధివయస్తక్రములఁ బురాంతరములందు

విక్రయమొనర్చి, తత్కుంభవితతిఁ దాల్చి,

కూరి శిశువులపై ప్రేమ, ♦ ఘోషములకు

తిరిగి చను గోపికలఁ జూచితే పథికుడ!

ద్వి తీ య వీ చి క .

మ॥ జలజాప్తుండు నభోంతరస్థుడయి శశ్వద్భానుజాలంబుచే
నిలఁగావించెను వేడిమంగలము నోయిపాఁథ! గమ్యస్థలిం
దలతుడవ్వని యీప్రయానముడుగఁదాత్కాలికైకోపచ
త్యలఁగావించి భుజింపఁబెట్టెదను రమ్మా సద్దయాదృష్టితోక.

ఉ॥ పావనమైన దీదినము • భవ్యసమార్చనజేయ నీతిధి
గేవలపుణ్యసంగతము • నిక్కమటంచు వచింతు పండితుల్
గావున నాదు ప్రార్థన విగర్హణము రచియింపఁబోక పాం
థా! వెనువెంటరమ్మిక మనంబున సంతసమావరింపఁగఁ

మ॥ కమనీయామలసుప్రసిద్ధకవితాకాంతాప్రియంభావుకుల్
విమలదారయశస్కులు ప్రధితవాగ్వేదాంతతర్కాదిశా
స్త్రముల న్నేర్చినపండితుల్ పురిని బెద్దల్ నిన్ను మన్నింతు వే
గమె విచ్చేయుమి పండితాదరణసాఖ్యంబెన్న నీ కయ్యెడుక.

మ॥ వరగోమేధికపుష్యరాగవిలసద్వజ్రోపలవ్యాప్తసుం
దరకోణాష్టకసంయుతంబుగ సముద్యత్ప్రాంశుదేవాలయం
బరుదై, గోపురహారియై సగరి కత్యంతాభిరామంబు సం
స్మరణీయంబుగఁ గూర్చు శిల్పిధిషణాచాతుర్యమేపారగఁ.

ప్రణయ సార థము.

గీ॥ అందు పద్మావతీనతీహావభావ
ములకు లోనయి, కలికాలకలుషనిచయ
హరణకలనాధురంధరుఁ ♦ డగుచు వెలసె
భక్తపాలుండు వేంకటేశ్వరవిభుండు.

సీ॥ విరులను, వేంకటేశ్వరపూజనార్థమై
రేవుమావును సమర్పించుచుండు
ఫలముల, నాఁకొన్నపాంథజనాళికి
రేయింబవళ్ళు సమర్పించుచుండు
లతల, విలాసబాలోకదీర్ఘ్ణ
లికలుగా సతతమర్పించుచుండు
బొదరిండ్ల, భూదేవపుత్రవేదాభ్యాస
గృహములుగా సమర్పించుచుండు

గీ॥ పత్రముల, విప్రభోజనభాజనములు
గాగ నిడుచుండు సఫలతం ♦ గాంచుచుండు
పురమునకు దక్షిణతలాన ♦ వఱలుచుండు
ఘనతరోద్యానవనము వీక్ష్యంబు పాంథ!

ద్వి తీ య పీ చి క .

గీ॥ అర్థ యోజనవిస్తీర్ణమై యెనంగు
నావనమునందు ధర్మశాలాభిధాన
హర్ష్యరాజ మంతర్గతమగుచు బెలయు
నతివిచిత్రాంచితమ్ము పీత్వమ్ము పాంథ!

సీ॥ ఎవ్వని నామనంస్కృతి భవాంభోధిని
మగ్నుల కు తీర్ణమార్గ మగును
యెవని మాహాత్మ్యసంశ్రవణమ్ము సత్కార్య
సాధనకాశలజనక మగును

యేవాని రూపసమీక్షణ జపతప
శ్చరణదూరులకు సంస్కరణ మగును
యెవ్వని యావాసదృష్టి తైర్ధికచమూ
సంగతశ్రమ కుపశాంతి యగును

గీ॥ యెవని సేవనమున నభివృద్ధి యగును
ధాన్య ధన బంధు మిత్ర సంతానసమితి
యతఁడు సర్వజనాభిపూజార్హుఁ డగును
భక్తపాలుండు వేంకటేశ్వరవిభుండు.

ప్రణయసౌరభము.

గీ॥ రద్దయాధీరగణితశాస్త్రప్రతీత
లక్షణవివేకచిత్తుడ ♦ బ్రాహ్మణుండ
శ్రీశనామానికితుండ విశ్వేసే మామ
కాతిధేయంబుఁ గొనుమయ్య ♦ యధ్వసీన!

చ॥ అనవుడు సాంధుడారనిమహాద్యతివాక్యము లాలకించి యి
ట్లనియె 'మహాత్మా! స్నేహితహితాచరణత్వరమానసుండనై
మునుకువబోవుచుంటిఁడలపోయము విప్రనిగాగ నన్ను నీ
జనములు బిల్చుచుందురును శర్మయటంచునిరంతరమ్మునుక

ఉ॥ దైవమ్మపైన భారమిడి ♦ దారినితప్పక మిత్రకార్యదీ
క్షావినియోగబుద్ధినయి ♦ కాననమందున వచ్చుచున్న నా
కేవిధమైనభీతి జనియింపదు చిత్తము సంచలింప దా
యావిషమాధ్వ మట్లె యసహాయతలీలగ నిర్గమించితె.

గీ॥ మీరు నామొడఁజూపిన ♦ గౌరవమునఁ
దనిసెఁ జిత్తంబు గణితశాస్త్రజ్ఞ! యింక
కాలయాపనసేయంగఁగొదు మీఁద
నరుగవలయును శార్య మత్యవసరంబు.

ద్వి త య వీ చి క .

గీ॥ భావకాలజ్ఞః డవుగానః ♦ బ్రశ్న మొకటి
కలదు దానిని దయఁబూని ♦ తెలిపితేని
విందుపెట్టిన పున్నెముం ♦ బొందఁగలవు
వేగమె వచింపుమయ్య యోవిమలచరిత! '

మ॥ అనజో స్యుండుస్వహస్తపర్వగణసః ♦ ఖ్యానంబుగావించి మో
మునహాసాంకురముల్ జనింపఁబఱికుం ♦ బూజ్యున్ సుశర్మాఖ్యుని
గని పల్కెన్ 'మహనీయ! నీతలఁపు సా ♦ కల్యంబు సాఫల్యముం
గనెడున్ సందియమింత లేదు మెనవం ♦ గారమ్ము మాయింటికిన్.

గీ॥ శ్రమఁదలంపక ధర్మభేదమునఁబోక
ఘనతరానన్త విడఁబోక ♦ కార్యములకు
జతనమొనరించు నరులు నిన్సంశయముగ
వాస్తవంబుగ నఫలతన్ ♦ బడయుచుందున్.'

గీ॥ అనుచు సంతృప్తచిత్తు నయ్యధ్వనీను
వెంటనిడుకొని యిలునేరి ♦ పెరిమమీఱ
నర్ఘ్యపాద్యాదినతృప్తు ♦ లందఁజేసి
కుడువఁబెట్టెను సంతృప్తి ♦ గడలుకొనగ.

ప్రణయసౌరభము.

ఉ॥ అంతట తన్ని శరణమునందు నుశర్మ పథివ్రయాన మం
తంత నపాస్తమై వెలయ ♦ నామెతఁ బెట్టిన నారగించి బల్
సంతసమంది శ్రీశు నెడఁ ♦ జాలకృతజ్ఞతఁ జూపి స్నేహితో
దంతమెఱుంగమిక్రమదినిదద్దయుయోజనఁ జేసియచ్చటన్.

గీ॥ శ్రీశముఖపారజనుల పీఠ్మించి వారి
తన్నియొ చిహ్నములఁ దెల్పి ♦ 'యిట్టివాని
నచటన నను గంటిరే ♦ యెఱుఁగఁజెప్పఁ'
దనుచు పార్థింప వారెల్ల ♦ రరయ మనిన.

గీ॥ పయనమై కొంతదవ్వొక్క ♦ పథమునంటి
చనియు శ్రీశునివలనఁ దా ♦ వినినయట్టి
శ్రీశికాటవినిం బరికించి చొచ్చె
ననుఁగుఁ జెలికానిఁ గనుఁగొను ♦ నానతోడ.

చ॥ అరడటుసొచ్చుచున్న యెడఁ యామృదిశాగతమంజుమారుతో
ద్ధతపరిసారిముల్ కడుముదంబిడుచుం జెలరేగి శాస్త్రుచో
దితశకునం బొసంగెను మదికాశుభమే యొనగూరునంచునెం
చి తమిని ముందుబోయి కనెఁజెన్నదలిర్చెడు సౌధరాజమున్.

ద్వి తీ య వీ చి క .

శా॥ ఆసాధోపరిభాగమందు తనుకుఁడ్యన్యాసహస్తద్వయుం
డై సంక్షోభితచిత్తుఁడై నిశితవీఁక్షాలోకితోద్యానుఁడై
వాసింబాసిన యాననాబ్జయును సవ్యస్కంధమం దూని, పె
న్నాసిం దూలెడువానినొక్కయువకుఁడైనాచెఁగనుశర్తాఖ్యుఁడుగా.

గీ॥ అరసి నిర్భరమోదమఁగ్నాంతరంగుఁ
డగుచు సోపానముల నంటి ♦ హర్ష్య మెక్కి
దరికి జని వేగిరమున నొక్కరములదర
'శ్రీధరా! సఖా!'యని కాఁగిలింపఁ బోవ.

మ॥ కనుగోనల్ దిగునశ్రులగా జలుగుచొక్తాయార్ద్రమైయొప్పఁజూ
పనివార్యంబు నిమేషతం దనర గాఁధాలింగనప్రక్రియో
న్మనుఁడై దోయ్యగమెత్తినెయునిసుశర్మఁ బాంథునింగాఁగిలిం
చెనుహర్ష్యస్థితుఁడై నశ్రీధరుఁడువిచ్చిన్నోరుమాంద్యుండొగి

గీ॥ అంత వారలు పూర్వమైత్యాతిరేక
మొరయ క్షణకాలమట్టులె ♦ జరపి వీదపఁ
గూరుచుండఁగ శ్రీధరాఖ్యుని సుశర్మ
సేమ మడుగుచు మఱియు వచించె నిలుల.

ప్రణయ సౌరభము.

ఉ॥ 'నన్నును బంధు నేవక జనంబు మొఱంగి, యగమ్యమైనయీ
తెన్నున భీతిలేక జనుఁదెంచుటకుం గత మేమి? నెయ్యఁడా!
త్వన్నిలయంబుఁ జూడఁ గడుఁదవ్వగు నిచ్చటికివ్వు డిందు నీ
వున్న కతం బదెట్టిదగు • నుమ్మలికం గననేల? తెల్పుమా!

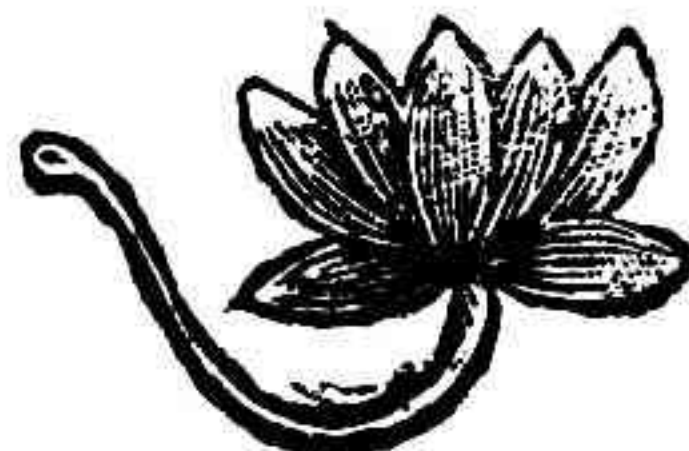
ఆ॥ నిందుచందమామ • నిరసించు నీమోము
వాసిఁబాసె, రాహుఁభయమువోలు
వెఱవదేది నిన్ను • వెంటాడుచున్నది
తెలుపు వేగమే ను,ధీవతంస!

ఆ॥ నిన్ను గాంచనట్టి • నిముసంబు దినముగా
గడపి వెదుకవచ్చి • కడకు సిన్నఁ
గంటి నివట ముదము, గంటి నీకతఁ దెల్పు'
మనిన శ్రీధరాఖ్యుఁ • డనియె వంత.

శ్రీ

శ్రీ

శ్రీ



శ్రీమత్పర దేవతామైనమః.

ప్రణయసారభవము.

తృతీయవీచిక.



ఒకదినంబున హయము నే • నొండునెక్కి

యన్మదీయా పబంధూత్క • రావలొక

నాభిలాషను భూరిఘంటాధ్వ మంటి

నరభసంబున వేలొవు • సమయమందు

గగనతలమెల్ల నలిలదా • కాంతమయ్యె

గారుచీకటు లలమె నల్లడలయందు .

భయదహంకృతి మోసె నబ్జములు మెలుపు

లొలసి కన్నుల మిటుమిట్టు • కొలిపె నంత

విధివశంబున నావాజి • బెదరిబెదరి

జవనధారావిశేషపాటవము దోప

నూతనాధ్వంబు నంటి నన్న • గొనిరాగ

ప్రబలవవనావధూతాబ్జ • వటల మగుచు

ప్రణయ సౌరభము.

నళము దెలివొందె మంజుళాంతార మియది
గొత్తతా వౌట మనము సంకుచితమయ్యె
జీవిఁ బెన్బత్తి మిగులఁ బొద్ధించుకొనుచు
యానజనితప్రయాసంబు ♦ నడవనెంచి
తురగముగ దిగి యందందుఁ ♦ దిరుగుచుండ
సరసమై నీనుదోయి కుత్సవముగాగ
చెలగి చేతనాచేతనంబులు గరంగ
ఘనతరమనోజ్ఞమాధురీగాన రావ
మాలకింపంగఁబడియె నయ్యవసరమున.

ఉ॥ ఆ రవమెట్టిదో తెలియఁనొనని నేఁ జని మంజువల్లికా
గారమునందుఁ గాంచితి చొకారఁపుఁగుండనపునలాకనున్
గేరుళరీరముంగలిగి ♦ కెంపుపనన్ హసియించు మోవిసిం
గారమురేకులెత్త లలిగానముఁ బాడు విళాలలోచనన్.

చ॥ కనుఁగొనిచెంతకేగి “నవకంజదళాయత నేత్ర!”యంచుఁబి
ల్చిన పిలు పాలకించి వెనలేచి పయంటను దిద్దుకొంచు న
న్గని పొదమాటుజేరె యెలనాగ, తదీక్షణకోణళాతమా
ర్గణనిచయప్రపాతననిరస్తధృతిగ గడుదూలితిగ నభా !

తృ తీ య వీ చి క .

చ॥ ఒక యబలాపయోధరమః శూన్యధరపంజరసీనుయందు మా
మకహృదయాండజంబునువ్రేమదవశంబునఁ జిక్కఁ జేసి నే
నకట! విమోచనోచితముః తై నప్రయత్నముల న్రచింప మా
టికి విఫలత్వమందితిఁ గడిందినహాయములేమి మిశ్రమా!

గీ॥ మును విలోకించినట్టి పూఁబోడులందు
తవులదాయెను నాదుడెందరి బయారె
యానలఁతఁ గన్నదాదిగఁ నందె తవిలి
మరలిరా జేమి చిర్రీ మీఁ మాడ్కిఁగనిన?

మ॥ కనుగొన్నంబులకాంతురంబులొదవెన్దాయంబుకంపించెఁ దో
చెనునిట్టూరువు దీర్ఘమై, తనువు వాసింబాసె, నాపల్యవుం
గొనముంబొందెనుమా ననంబనఘ? నంకోచింపఁ గార్యంబుగా
దని నే నెంచెద నెట్టులాచెలియ నెయ్యంబింక నా కబ్బునో?

గీ॥ ప్రేయసీమోహనై కమూర్తిని గనంగ
నగ్గలఁపుమోదమందు మదక్కియుగ్గ
మితర మేమియు వీక్షింపఁ నేవగించు
వహ్వరే! ప్రణయసంబంధః బాంధవంబు.

ప్రణయ సార భము.

మ॥ విలసచ్చారువిశాలనేత్రముల నావిరూపతమై కజ్జలో
జ్వలమై నిద్దపుఁజెక్కుటద్దముల నిచ్చుగా గ్రీడఁగావించి ని
స్థలమై నూతనయావనంబునొగివిన్నవ్వంబుఁగావించుచుగా
బొలుపుంగూర్చుడు బాబుఁబావు తెలువగా • బూబోడి భా
వార్థముగా.

మ॥ పర దేవీ! రుణప్రసారమున నే • బాంధుండనై కాననాం
తరసిమందిరుగాడుచుం దుదకుఁ డ్వత్సఁగీతమాధుర్యవి
స్ఫురణ స్వీకరణఁ గోరివచ్చితిని నీమూర్తింగనుంగొంటిశ్రీ
ధరనామాంకితుఁడగా రసాదివిజుఁడగా • తన్వంగి! వింటేక దే!

గీ॥ ని న్నెఱుగఁజేతువేమొఁ తన్వీ! యనంగ
'విష్ణుశక్త్యాభిధానవృద్ధీసురుసకు
ననుఁగుఁగూతుర నీలఁగఁశ్యాణపురమె
యాలయము మాకు, పాంధుడ • వైతివేని
ఎవతె ప్రణయిని? నీ' కః • యెదిపలేకె.

ఆ॥ ఉవిదకెంపుమోవిచివురూచికొని తేనెఁ
జిలుకరించు నుడులు • మలుకు లగుచు
జెవులఁజొచ్చి నాదుచిత్తమ్మున న్నాటి
దిటవుబొందళంబు • దివిచి చించె.

తృ తీ య వీ చి క .

ఉ॥ అనిభుహోత్తి జాలవిభులార్థము నామది దొండడింపఁగఁ
నూనవృషశుక్లఁడే సెగుటిఁజూచి శరంబుల నోర్పుదక్కించం
ద్రాగననోడఁ జిత్తగతమైన యభీష్టము దెల్పువేళ యం
చేను దలంచి యీపొదరుఁటింటి మరుంగునగ్రొమ్మెరుంగునుం
బోనిమెయింజెలంగుచెలిఁబోహృదయేశ్వరియంచు తెల్పుఁగఁ.

మ॥ పదయుగ్మాశ్రిత హేమనూపుర సుశబ్దంబుల్ వెనకఁమోయన
స్థదియన్వచ్చి ముదంబు వెల్లిగొన నిఁష్కాపట్యభావంబుతో
“నిది నిక్కంబగునేని యీసరముఁగొమ్మొకన్యకాత్వంబును
దుదముట్టింపు” నుటంచుచూసరము నెంతోభక్తి నాకీయరాఁ.

అ॥ అప్పు డలగుదండ • నంది మోహంధుండ
నగుట నాపెకరముఁదీగిచి నాదు
ముద్దులుంగరమ్ము • బూఁబోడి వేలిని
బూన్చి ముద్దుఁగొనఁగఁ • బోవు నంతఁ.

చ॥ కనుఁగవ కెంపుమీర నెఱిఁకొనసియాడ జిలుంగుకంచుకం
బునఁ గడుపర్తులంపుజిగిపుత్తడిరంగుహఁరంగుగుబ్బ లే
పునగునయంగఁ బెట యుడివోవగఁగీల్జడవేల్లు నాదుమే
నినిఁ గనుకందఁజేయఁ జెయి • నెట్టననీగి ననుకవిదిర్చి తాఁ
జని దపుదస్త్వలన్నిలిచి • జాణతనం బొరయంగ నిట్లనుక.

ప్రణయసారథము.

గీ॥ "తలికుఁబ్రాయంపువాడవు ♦ ధర్మవేత్త
విటుల సంతర్ముఖుండవై ♦ యిట్లు నన్ను
బలిమిఁ బట్టంగ నెంచితి ♦ పాంథ! నీకు
ధర్మహాని రచివంగఁదగు నె యనుడు.

శా॥ కాంతా! చిన్నతనంపుగోల వనురాగప్రోద్భవప్రక్రియా
నుంతు నంగమనివఁజాలని నినుంజూడక మనంబెంతయు
జంఘానేళముల వహించెడిని నా ♦ చెయ్యనధర్మంబుగా
సంతోషవ్రతిపాదిగా తలఁచి నా ♦ సంధిపవే కాగిట.

మ॥ నినుఁ గన్నారఁగఁగాంచి నీపలుకువృత్తి రేజమందెంచినా
యనురాగం బెఱిగించితిం గతినతా యత్తైకచిత్తంబున
ననవిల్లుండుహుటాహుటి ములుకులఁన్నపైఁబ్రయోగించెడి
వనితాత్మోకశిరోవతంసమ! ♦ ననుం బాలించ నాయంబగు.

ద్విపద॥ అనుచుఁ బెద్దయుడడ ♦ వారీతి మిగుల
బలిమాలుకొను నాకు ♦ ప్రత్యుత్తరంబు
నొగంగఁ దరితీపు ♦ నొనరించినట్టి
యాపె నుద్దేశించి ♦ యంటి నిటు సఖ!

తృ తీ య వీ చి క .

మ॥ ఒకమున్నూరువచించిన నివసపు నీయూహప్రమాదంబునే
రకయాదేశికుఁడెవ్వఁడో నుమతి! పోరంభించిబోధించె న
ర్వకళాపాండితి దాని నంత నతివా! వ్యర్థార్థమం దిట్టులూ
రకవెచ్చించుట చెల్లునే? చలముదూరస్థంబుఁ గావింపవే !

అ॥ అంచు నేను పలుక ♦ నాలించి బాపురే!

యనుఁగుఁ జెలులు నన్ను ♦ నరయ నిటకు

బెదుకవత్తు రివుడు ♦ వేళాయె నివ్వటి

కరిగి రేపు వత్తు ♦ నని పలుకుచు.

మ॥ నొనటా దిద్దినబొట్టు ఘర్మలవసంఘోహైకసమ్మార్జన
ప్రసరమై కనుదోయి మూఁగు చికురఁవ్రాతంబు దృగ్వారణో
ల్లసమై తొందరపాటుదోవ నడలు ♦ నాణింప వస్త్రాంచలం
బసిమాడంగఁజనె వివృత్తముఖమైయయ్యింతిమిత్రాగ్రణే!

గీ॥ అటుల వందించి చొరవమై ♦ కుటిలచికుర

పొదలమాటునఁ గనరాకపోయె నంతఁ

దెఱవపోకడ మిదిని జింఁగించుకొనెడి

నాకు మోదము నిడవు వన్యములు చెలుఁడ!

ప్రణయ సౌరభము.

సంద్రచంద్రిక మిగుల నసహ్యమయ్యె
బొడరుటింటను బవళించి ♦ నిదురఁబోతి
నిన్నరాతిరి, తెలవార ♦ నిదురలేచి
తెఱవరూపును మదినిఁ జిత్తించుకొనుచు
తెఱవరాకను మదినిఁ జిం ♦ తించుకొనుచు
వేచియుంటిని నినుఁగంటి ♦ వేడ్కఁగొంటి
నటుల నత్తన్నిపొందు హత్తింపఁగలవా ?
యింక భారంబు నీమీఁద ♦ నిడినవాఁడ
ననవుడు సుశర్మ మిత్రుని ♦ కనియె నిటుల.

మ॥ కలశంబొందకు మింక మిత్రునర! జోక నీకు సంధింతు నీ
తలపోతగా నెఱ వేర్తు నాకొలదియత్నంబుల్ నెఱింజేతు న
త్తలిరుంబోడికి నీకు దట్టమగు నేస్తంబుం బొసంగింతు నా
చరితారంబెఱిఁగింతు లోకములవాసింజెడివర్తించుదుగా.

గీ॥ శ్రీనతీపూజనాప్తవిశేషబుద్ధి
వైభవఁడవై న నీ వింక ♦ వగపుమాని
భావిభావుక కార్యార్హా ♦ పథక మొకటి
యల్లు మనవుడు శ్రీధరుం ♦ డనియె నిటుల.

తృ తి య వీ చి క .

ఉ॥ ఏకరణిం దలంతును చు ♦ తేగతి నా నెలిఁ జూతు నింతసౌ
భ్యాకరమైన మేను విరహానల మెట్టిభరించు? నెన్నడే
జేతురునే తదీయకుచఁసీమమెలంగడిభాగ్య మయ్యరే!
యాకమలాక్షి సోయగమునందుకొఱంతయెలేదు చూడగ

గీ॥ కరపదాననవనజము ♦ ల్గులుగు కతన
ప్రతతలావణ్యసరసి యువ్వనజగంధి
యూరురంభావనీజంబు ♦ లుండకతన
ప్రథితలావణ్యభూమి యువ్వడతిమిన్న.

సీ॥ సంపూర్ణపూర్ణిమాఁచంద్రికాధవునై న
ముద్దుమోమున నొక్కఁమూలఁదొరిసి
యశ్రాంతదాననిఁష్యందద్విపమునై న
యానంబునను సిగ్గునందఁజేసి
శాద్యలోపాంతసంఁచారిమృగమునై న
దృగ్జాలమున వెక్కిరించివై చి
వర్షాగమారంభఁవారిప్రదమునై న
జాను కీలెడ నెకసక్కెమాడి

ప్రణయసారభము.

గీ॥ విమలహేమవికారకుంభములనైన

మెఱుఁగుఁ జనుదోయి మైమించి ♦ మేలమాడి

బెలయు నారామ యెప్పు డివ్వినచునకు

వచ్చి తమిహెచ్చఁ గాఁగిటఁగ్రచ్చుఁ చెలుఁడ!

చ॥ మణిఖచితాంగురీయకసంఘంచితమైన యనామికం గనుం

గొని సతి నెవ్వరేనియనుఁగుంజెలులాపులు ప్రశ్న నేయుచో

వినివిననట్లుగా మరుగుఁబెట్టునొ' పెట్టకనన్న నల్వరం

దునవెలిపుచ్చునో మనసుఁత్రోవలగుట్టునయందుచాలునో?

మ॥ సకులంగూడి చరించుచుండగమనఁశ్చాపల్యముం దారునే

“రక యేమేయిటులుగటివేమె తెలుపఁ, రాదా వచింపంగదే?

యికదాపంజనదే”యటంచు తను నెంతే వారు లాలింప న

ద్వికచాంభోజదళాయతాక్షి యెటులావేళబ్రవర్తించునో?

ద్విపద॥ అని భయచింతావిలాత్కుడై యటులఁ

గొంత చింతించియుఁ ♦ గూరిమి చెలిని

యానుశర్కను ప్రబుద్ధాంతరంగాచ్చ

పాటవముదలిర్పఁ ♦ బరికించి ‘హితుఁడ!

తృ తీ య వీ చి క .

స్వప్రయోజనవాంఛ ♦ సరకునేయకయ
నుఖకష్టముల మనఃస్సనఁ దలంపకయ
మిత్రోపకృతి కుద్యఃనించు త్యాదృశుల
హితుల సందర్శనం ♦ బీ దుష్టవేళ
ప్రాప్తింపఁజేసిన ♦ పరదేవి నంబ
గురుదయామయ నెట్లు ♦ కొనియాడనేర్తు
మామకాభీష్టంబు ♦ మహితప్రయత్న
పూర్వకంబుగ నెట్టి ♦ పాచ్చెంబులేక
నెఱవేరుననియె చింతింతును చెలుడ!
నవ్యసుస్కంధ విఃస్పందాదులొకట
శుభశకునంబులఁ ♦ జూపట్టుచుండె
నీతివిజ్ఞుడవైన ♦ నీచేతనిపుడు
పనిఁగొంట దక్క యుఁపాయంబులేదు
యీ దక్కినపుడెన ♦ కేగినయట్టి
సకియ నీనులకు మత్సందేశవాక్య
కిసలయంబులను భక్తింగయినేయఁ

ప్రణయసౌరభము.

బొమ్ము కంటెనతనంబుం బూనవలసి
వచ్చె నేయని తడవం బనికాదు
తరితీపునేయుట ♦ ధర్మంబుగాదు
కార్యసాఫల్యాన ♦ గడఁగు మఱించు
పలుకు శ్రీధరునకు • బదులు గుశర్మ
వచియించె నిటుల సంబరమురేకెత్త.

గీ॥ సిస్తులామూల్యరాగ సందేశవార్త
ద్వదనురాగినికిం జెప్పఁదగి చెలంగు
న్వర్తతను నీకు నాయెడ ♦ నరయఁజేసి
నట్టి యుంబిక వందనీయయ సతంబు.

మ॥మునుసామీరిరఘూత్తమప్రణయసంపూర్ణార్థసందేశవా
ర్తనుగొంపోయిమహీజకుందెలిపిసాంద్రస్వచ్ఛకీర్తిచ్ఛట
గని లోకోత్తరపూజ్యుడైనగతి వీరికనీదునందేశవా
ర్తను వాకొందుమదంబికాసమనునీల న్నికుహంచెదన్.

తృ తీ య వీ చి క .

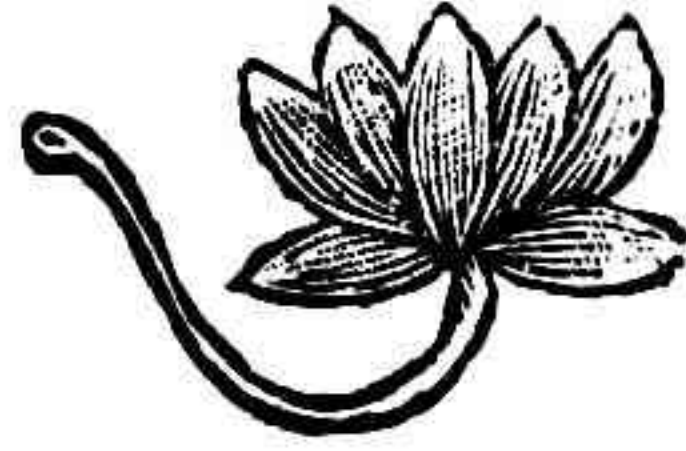
కం॥ అని తన యీకోల్కున్నుగ

చన శ్రీధరు నచటి యునికి ♦ శాసించి విను

తన పరిణయ సంధానక

లనమతి యాతండు నమతలంబైన పథి.

శ్రీ శ్రీ శ్రీ



శ్రీమత్సర దేవతామైనమః.

ప్రణయ సార భము.

చ తు ర వీ చి క .

ప్రలుకంభుజగిదింది • గులించు గుంకుమ
బొట్టు నెన్నుదుటను • ముద్దుకులుకఁ
దెనుకాత్రులను జమ్ము • గొనఁబుఁ బూవులబంతి
నునుకీలుజడయందు • నను జెలంగఁ
జికిరిజల్తారువఁన్నికఁగొన్న చెంగావి
వలువపింజలు పదంబుల నటింప
నచ్చంపు వెలిమించు లలరించు వెండిపా
వడలడ్లుదమ్ములఁ • బ్రజ్వరిల్లఁ
గీ॥ దళుకురతనంబుఁ జెక్కడంబులను గొన్న
మేలిమి పసిండిగాజులు • గేలుదోయి
నలర నెలదోటఁ బొదరింటి • యందు నుండి
చెలువ యొక్కతె సకితోడఁ • బలికె నిటుల.

చ తు ర్థ వీ చి క .

చ॥ “కొసరినవేడ్క ముద్దుఁగొనఁగోరి ననుంగరమంటిలాగున
క్కుసుమశరాసనప్రధితఁకోమలమూర్తిని శ్రీధరాఖ్యు నే
కనరకయున్న నిప్పు డరఁగంట మరుం బనిగొందునేగదా
వినపుతలంపుదోచి నను ♦ బేలనుజేసెగదమ్మ నెచ్చెలీ !

గీ॥ భూరిరసమంజరీనామఁపుస్తకంబుఁ
బఠనఁజేసెడివేళఁ దత్పజ్జులపుర
శ్రీధరాక్షరమయములై ♦ చెలగి నాదు
కన్నులకు వాని రూపంబు ♦ గానఁజేయు

ఉ॥ నావిరిదండ నంది యెలఁనాఁగ వరించెను నన్నటంచు మో
నావశచిత్తుడై యవధి ♦ నాత్మదలంపక జన్మనుండు దా
నావిధిఁజేసెఁ జేయఁదగ ♦ దంచును భావివివాహ కార్య దీ
క్షావధినచి యీపగిది ♦ నగ్గలపుక వగఁ జెందితిఁచెలీ!

గీ॥ ఆ మనోజ్ఞాంగసౌష్ఠవం ♦ బా పెడంద
కన్నఁగవబెడంగా ముఖఁకంజకాంతి
వానికేగాక కలదె యెవ్వారికైన?
వలచి విడుతురె భువి నెట్టి ♦ నలఁతలైన?

ప్రణయసౌరభము.

క॥ తనముద్దుటుంగరమ్మను
ఘనముదమున నాదుఁవేల్చిఁ ♦ గై నేసిన య
య్యనుపమరూపుఁడు నా చే
సిన చేత నెడంద నెటుల ♦ జింటిందు నొక్కో?

గీ॥ లాలదులంగోయ గానాల ♦ కరుగనేల
తరలిరాకుండఁ బొవనింటఁ ♦ దడయనేల
గీతముంబాడ మదిఁ గోర్కె ♦ కేరలనేల?
యరయ నన్నియు దైవభావంతరములు.

సీ॥ కపురంపువిడెముఁ దోరపురాగమున వాని
కందించుసిరి నన్ను ♦ బొందునొక్కొక్క
బిగిక్కఁగిటక వాని ♦ బ్రేమారగ వసింపఁ
జేయుభాగ్యము నన్ను ♦ జెందునొక్కొక్క
తమివాని చెక్కుటద్దముల మాటి కినుక్క
సిరినాదు మునిపంట ♦ వఱలునొక్కొక్క
తత్పదాబ్జముల మెత్తఁగ నొత్తుభాగ్యంబు
మచ్చయయుగమున ♦ మసలునొక్కొక్క

చ తు ర్థ వీ చి క .

గీ తనిదిరిరని నోక్కలు • వందడింప

నను విచిత్రములైన బంధములఁజేల్పఁ
బరవళతనొంది కనులతొప్పల మొగుడ్చు
కలిమి క్రొనొకో నాదు • కన్నునోయి.

సీ పెరిమంబు, పిల్లతొమ్మెరవీచుచో వృద్ధిఁ

బొందుగాయని తలఁపొయలేదు

వలపు, మాగిన మావివండ్ల భుజించుచోఁ

బెరుగుగాయనుచు భావింపలేదు

తలపు, లారామభూస్థలి విశ్రమించుచోఁ

బొడముగాయని తలఁపొయలేదు

వరిరంభణము, లతా • తరుమైత్రిఁగాంచుచో

నేర్తుగాయనుచు చింతింపలేదు

గీ కాని నకలము మది గురుఁడైన కతన

నొక్కపెట్టునఁ బ్రబలి పైకుటుకునపుడు

శ్రధరామలమూర్తి వీక్షించుచుండు

సఖయ! మెటులబ్బు వానినేస్తంబు నాకు?

ప్రణయ సౌరభము.

గీ॥ అసవు దనుఁగుఁగత్తియ దరఁహాసచయత
రంగితాననయై హృదయంగమముగ
“నచ్చెలీ! యేల చింతింప? • నేడొ రేపా
యతనిఁ గవగూడదవు నిక్క” • మనుచుఁ బలుక.

ఉ॥ ఇంతకుమున్నె వచ్చి “యొకఁ యింతలతాంగులచందమేను వీ
క్షింతునుగాక వేళఁ బరికించి తదీయవచస్సులం బ్రసం
గింతునుగాక” యంచు నవఁగీర్ణగుణుండు సుశర్మ యెంచి త
త్కాంతవనస్థమంజులలఁ తావృతశాఖమఱుంగు జేరియుక.

గీ॥ వారిసంభాషణమ్ము సర్వమ్ము వినియు
సమయ మిదె యంచు తలఁచి సఁసంభ్రమముగ
వారిపొదరింటి ముందటిభాగమందు
నిలుచువానినిఁ గాంచి రాజలజముఖులు.

చ॥ కని యితఁ డెవ్వఁడో నవవికస్వరమూర్తి యిటేల కాననం
బున కరుదెంచెనో? విమలమూర్తిని శ్రీధరు నెచ్చటెనఁదాఁ
గనుఁగొననో యెఱుంగఁదగుఁగా యనియెంచి లతాంగి నీల
వాని సతిధిపూజఁ దన్ని తనఁ జేర్చినచొప్పున వాని కిట్లనుక.

చ తు ర వీ చి క .

ఉ॥ ఎక్కడివాడవయ్య యెట • కేగెదు నీయభిధానమందు నే
యక్కరముల్ సెలంగెజన! నాన్వయమెయ్యదినిన్నఁగాంచుచో
నక్కటికంబు నాహృదయమందు జనించెను త్వచ్చగిత్రము
న్నిక్కముగాగఁ దెల్పుము మనీషివతంస! శుభంబు నీ కగుగా.

గీ॥ అనవుడు సుశర్మ యావల్కు • లాలకించి
యాపె సమ్మోహనాశృతి • కబ్బురపడి
“యీసతికి శ్రీధరుండు హృదీశుఁడైనఁ
బసిడికిం దావియబ్బినవగిది కాదె?”

గీ॥ అని తలంచి సందేశవాక్యముల నతికిఁ
దెలుపుటకుమున్నె హితునిఁ గీర్తింపనెంచి
గురునయాధీతసంస్కృతోద్ధరవివేక
వాక్సణితి నిట్టు లారాయఁబారి పలికె.

చ॥ అలరుబురంబు మోహనసమాఖ్యనొకండు ధరామరావలీ
నిలయుము శ్రీనివాస మవనీజలతాతతకేళికావనీ
కలితము వద్కనంచయవికాసితచారుసరోవరాగతా
నిలపరిసారమంజులము • నిస్తులసౌధసమంచితమ్మునై.

ప్రణయ సారము.

గీ॥ అందు నివసించుచుండు నిరంతరమ్ము
రాజరాజేశ్వరీకృపాపాప్తనిఖిల
వైభవమై పద్మజాన్వయఃపారిసోమః
డంబుజాంబకశుల్యరూపాందితుండు.

గీ॥ ఘనతరాంగ్గేయపాలనకారణమునఁ
గలిగి మాధులు భూనిచక్రమునకెల్ల
దేశకాలాదితస్థితిఁ దివురకున్న
జనులు నిందితురెట్టి సజ్జనునినైన.

ఉ॥ చిన్నతనంబునం బరనసేసెను వేల్పు తెలుంగు బాసలం
దెన్నికఁగొన్నకబ్బములఁ దెన్నిటినుో యవనాంగ్లసత్కలా
భ్యున్నతఁబొందె నాపల నహూయనిపెద్దలుమెచ్చబుద్ధినం
పన్నుడు శ్రీధరాఖ్యుడు సుమంగళకార్యకరుండు సమ్రాటఁ.

మ॥ నిదురనేకల్కాని తెల్లవాలుటకుమున్నే శ్రీరమాదేవిని
హృదయాంభోజమునకొసరించికొలనిన్నిత్యాంబుకేళికరచిం
చి దినేశార్ఘ్యము బత్తినిచ్చి గృహముంజేరక వెసంబోవుచో
సదనప్రాంగణరాజి నిల్చి సతు లాశంజూతు రాసుందరుఁ.

చ తు ర్థ వీ చ క .

ఉ॥ బాసలనంగ నారనిగ్గఁ ♦ బ్రాణనమంబులు దత్ప్రబోధనా
యాసముగింత తానము, నితాంతరసిమల నిల్వఁబోవ నం
త్రాసములేడు, నీతు లదుఁతంబుగఁ దెల్పును, వహ్వరేయువ
న్యాసమునఁ దదాచరణమందన మానుఁడయూఁడలంపఁగఁ

ఉ॥ పూనిన భవ్యకార్యచయము నివ్విడఁబోడు జయోపలబ్ధికెం
తేని పరిశ్రమంపడును ♦ నిక్కముమీటి ప్రగల్భవాక్యనం
తానముఁబల్కఁబోవఁడు నితాంతదయఁ బరికించుబీదలుం
గాని మత్తెట్టివారయినఁగాని తమంతటఁ దన్ను వేడఁగఁ.

మ॥ కలముంబూని రచించు నేకఘటికాకాలాంతరాత్యంతని
ర్మలధారాయుతపద్యసంగ్రహితశుభ త్కావ్యమున నల్లుబా
నలలో, వీనులకింపుగాగ కృతసంస్కారైకగానస్వరం
బుల నిచ్చాగతిఁబాడు నారసికుఁడాభూదేవపుత్రుండొగి.

సీ॥ తనతండ్రి గడియించి ♦ దాచిపెట్టిన సొమ్ము
వదికోట్లకుం బైన ♦ వఱలాచుండఁ
దనతాత యార్జించి ♦ తిసరఁజేసిన మాన్య
ములులక్షలన్నించి ♦ యలరుచుండఁ

ప్రణయసారభము.

దనచరగాంధుఁ ప్రభిష్టవేడ్కఁ బాలింపఁ
పశునంతతులు వేలు ♦ బరఁగుచుండఁ
దనతల్లి యన్నప్రదాన మింటికి బంధు
పులను నూర్లకునూర్లఁ ♦ బిలుచుచుండఁ

గీ॥ తనపరిజ్ఞాన మార్యసంఠానమునకు
భ్రమలదొలగించి పెల్లునంబరము గొలువఁ
బ్రథితనత్కిర్తిమంతుడై ♦ పరఁగుచుండు
శ్రీరమాలొలచిత్తుండు ♦ శ్రీధరుండు.

గీ॥ అతనిచెలుండ సుశర్మనామాంకితుండ
వరఖిరించ్యన్వవాయుండ ♦ సరసిజాక్షి!
నీవతనిఁ గేళివనమున ♦ నివిడిచిచనిన
నాటఁ గోలఁ గృశించు విన్ననువుడక్కి.

సీ॥ విహరింపబోడు నస్సిహితమంజులతరో
ద్యానకాంతారమాఁగ్లాంతరములఁ
జరియింపబోడు పాండురపూర్ణచంద్రికా
విలసితనక్తవేళలఁ గడంగి

చ తు ర్థ వీ చి క .

వినబోడు శారితాపికకీరకలకంత

కులకంతమంజులకూజితముల

ధరియింపబోడు విన్మరదంశుమాలికా

రమణీయపుష్పహారముల మెడను

గీ॥ కటకటా! యెట్టివేళ నిం ♦ గాంచినాడొ

యవియివియటంచు నేను వే ♦ యనగనేల

నరసింహా! నీ నామనంస్కరణదక్క

మాబుధోత్తముఁ డిచ్చగింపడు జగమ్ము.

గీ॥ భవ్యతావక దర్శనప్రాప్తిలేమి

నతనియెదతమ్మి వికసింపదయ్యె గాన .

నహరహంబును వాయుహార్ష్యముల నతఁడు

బంధనము నేయుచుండును ♦ పరవశతను.

గీ॥ నిన్నుఁ జేపట్టఁగా మది ♦ నిశ్చయించి

ఘనతరోపాయముం బొడఁగానలేక

తరుణి! న క్తందివమ్ము భేదంబులేక

శ్రీరమాదేవి నతఁడు పూజించుచుండు.

ప్రణయసారభము.

గీ॥ అతఁ డిల్లడు చాల ధర్మశాఽలాభిధాన
హర్మ్యమందుండి నీసేమ • మడిగె మఱియుఁ
దనకు మాటుగ వాఁకొను • మనుచు నాకు
కొన్నినుచులను దెల్పెనో • కొమ్మ! యిటుల.

య॥ 'నినుదొక్కొక్కదియాదిగానిముసముల్ • నిక్కంబుగాగంటల
య్యెనుగంటల్ పరికింపజాసలయియెం • తేదుర్భరంబయ్యెనో
వనజాతేక్షణ! నిన్నుఁదక్క మఱిసంభావింప నెన్నండు త్వ
ద్దనబాహుపరిరంభణావృతుని నన్గొనింపవే మొక్కెదన్.

య॥ మునునాపైఁగల ప్రేమఁబల్కితివిసంపూర్ణంబుగానంతమా
త్రానవిశ్వాసయుతుండ నెయమలవై • తాదాణ్యమైయొప్పుత్వ
ద్దనలావణ్యపయోధిలోని మునుఁగం • గాయత్నముల్ సల్పుచుం
టిని కామార్తుఁడనొచు భవ్యగుణపేటీ! నన్నుకాపాడవే.

గీ॥ నిర్మలప్రేమ నీరధి • నిస్తరింప
భూరిమేధావ్యయంబుఁ దెంపుగ నొనర్చి
సాహసాశాప్రకామహర్షములతోడఁ
దరణిఁ గట్టితి దానిపై • తరలిరమ్మ!"

చ తు ర్థ వీ చి క .

గీ॥ కాన తరితీపు సీయంగ ♦ గాదు నీకు
శ్రీధరుని నెయ్యమును ననూర్జింప వేని
నకియ! నీమేనఁగల యెల ♦ జవ్వనము వ
నానఁ గాచిన వెన్నెల ♦ యానఁనుమ్మ!

చ॥ అనుచు సుశర్మవల్కు దర♦హాసతరంగతరంగితాస్యమై
వనజదళాక్షి నీల యిటువాకొని నాతనిఁ గాంచి “ధీవరా!
భునవిరహానలంబునను ♦ గ్రాగిననామది నాదుప్రాణమి
తునిగుణవర్ణనోద్ధుల నుఁగోయముఁ జల్లి శమింపఁ జేసితా.

గీ॥ చంద్రరహస్యరంభు నంనర్గ మొదవఁ
గువలయునునొనరాగంబు ♦ కొంచెపడునె?
అటులె శ్రీధరు దృష్టి నాఁయందుఁ దనర
నామొడఁద రేకులె త్తదే ♦ న్యాయవిజ్ఞ!

చ॥ చెప్పెడిదేము? నాహృదయ ♦ సీమజనించినకోర్కయేచి న
న్నిప్పటి కిప్పుడే చని హృదీశుని శ్రీధరుఁ గూడుమంచుతా
జెప్పును గాని వేరొక విశేషము గద్దు వివాహకార్యపుం
జొప్పుఁదలంపరోధమయిఁ సూడగుచున్నదిదానికెంతయున్.

ప్రణయసారభము.

మ॥ వరపాణిగ్రహణోత్సవావధిని నే • భావించి యానాఁడు నా
కరముం బట్టినవాని జవ్వను లసంత్కంజాతవత్రాక్షు శ్రీ
ధరు నారీతిఁ దిరస్కరించి చని విద్యాసారభాఘాణత
త్పరమా మత్స్రీయబంధువర్గమునకంత్కంఠప్రమోదమ్మునన్.

గీ॥ ఈ యుదంతంబు నకలంబు • నలుకపఱచు
నంటి వారలు సమ్మోద • మందివేగ
మరనిఁ న్నాకుఁ బరిణయం • బాచరింప
నిశ్చయముఁ జేసికొనిరి నిర్ణీద్రమశులు.

గీ॥ ప్రధితజనుల సహాయసంఘంభ మొదటఁ
గార్వనిచయాంతరాయసంగతభయంబు
లింక మమ్మెట్లు బాధించు • నిదియె కాదె
యార్యకుత్సితలందైన • యంతరమ్ము ?

చ॥ ఉరుతరపుణ్యకార్యరచనోజ్వలితాభినవప్రభావ ! త
చ్చరణ సరోజపూజనవిచారము మామకచిత్త మన్యముం
బొరయు నెయెట్టిసందియముఁ బొందకు మెల్లిశుభోదయంబగున్
ద్వరితమె పోయి మీబుధవతంసునకీశుభ వార్తఁ దెల్పుమి॥

చ తు ర్థ వీ చి క .

గీ॥ నాపుడు సుశర్మ తత్కార్య • నైపుణమున
కెంతయు సంతసించి యయ్యింతితోడ
పెడలి వచ్చెదనని చెప్పిపెళ్ళనంత
నెలత్రకైదండఁ గొని నీల • నిర్లమించె.

చ॥ అతడటుతోంటిమార్గము నెయింటి వెనంగడుదాలనున్న ఆ
యతకలధాతసాధశిఖరాగ్రతలంబున కేగి మిత్తునిం
గుతికకవుంగిలించి మఱిఁకొమ్మనుడుల్ వచియింపుచుండనా
తరమగు శేషమడగఁ బఠంగుడు బళ్ళిమనారిధింబడె.

గీ॥ అటుల నారేయి వారలయ్యతివమిన్న
గొనబుకతఁ జెప్పకొనుచును • కూర్కుఁజెంది
కుక్కుటంబులు గొక్కొక్కొక్కోయటంచుఁ
గూయ మేల్కని పరదేవిఁగొలుచుకొనుచు.

దాపుననె పాటునేటికిఁ • దరలి నియతి
స్నానసంధ్యాద్యనుష్ఠాననద్విధులను
దీర్చి తొలిమేడకరుగంగఁ • దిగ్గభాను
డల్లనల్లనఁ దొలిదెస • నవతరించె.

ప్రణయ సౌరభము.

ద్విపద॥ అట నీల నిజనిలయంబున కరిగి
శ్రీధరాధులయున్ని యెప్పు నాప్తులకు
వారంత నాహ్వానపత్రిక నొందు
వ్రాసి యిర్వరః బాటులంబిల్పి దీని
ధర్మశాలాస్థ శ్రీధరునొనరి
వాని నర్థింత నంభ్రమున తో మీరు
తో లెండటంచు నంతో పీఠిఁ దెలుప
వల్లెయం చని పల్కి పాటు లిర్వరును
మోటారుబండి నమ్ముదమార నెక్కి
సరభసంబున ధర్మశాలకువచ్చి
మిత్రద్వితీయుని యెచ్చి శ్రీధరుని
యాహ్వానపత్రిక యర్పించునంత
నతఁడు దానిబఠించి యార్పించువిరియ
వారి నన్నానింపఁ బాటులిట్లనిరి.

ఉ॥ “జాగౌనరింప నేల యిక సజ్జనన త్రమ! శ్రీధరా! త్వదీ
యాగమనంబు నెంచి యెదురారయుచుండు వివాహకార్యదీ
క్షాగతపౌరబంధు హితులందఱుఁగాన మొటారుబండితో
వేగ ను కూరుచుండుఁ డతివేలజవాంచిత మిద్దీ” నావుడు ॥

చ తు ర్థ వీ చి క .

గీ॥ శ్రీధరుఁడు నీలమతిః హరించి మించి
తనమనఃభీష్టకార్యనంతానమునకు
మూలకారకుఁడౌ తన • ముద్దుచెలినిఁ
గాంచి దృష్టిల సంజ్ఞఁ గావించుకొనఁచు

కోరికలు రేకులెత్త మొటారునందు
గూరుచుండెను విప్రులఁగూడి, పిదప
బయలుదేరెను మోటారు • బండివడిగ
కూర్చిచెలికాని సైగను • గుర్తెఱింగి.

ఉ॥ వేగజతానిలంబును నవీనవయోవిధ వోజ్వలంబు న
శ్వాగమభివ్యలక్షణసమంచితముఁ గమసప్రభేదశి
క్షాగణనీయభావశుభిఁగంబు శకోద్భవముఁ సితాశ్వముఁ
మొగలుపాట నెక్కిచనె • మానధనుండు సుశర్మదానితోక.

గీ॥ అంత నతివేగముననె కళ్యాణపురముఁ
జేరవచ్చెడి వారి నీక్షించి విష్ణు
శర్మతనవెంట బందుగుల్ • సాగిరాగ
శ్రీధరాదుల కెదురేగి • నేచు మడిగి

ప్రణయసౌరభము .

సబహుమానమ్ముగా వారి ♦ సత్కరించి
ప్రథితమంగళవాద్య నిన్వనము నెఱయ
ఛాందసుల్ స్వస్తిపాఠముల్ ♦ చదువుచుండఁ
దోడుకొనివచ్చి భూషితఁతొరణమునఁ

దన నికేతనమున న శ్రీధరుని విడిచె
బెండ్లికొమరుని కనులకు ♦ విందుగాగఁ
గాంచి నీలకుదగు మనఃకాంతు డనుచు
నచటి యాబాలగోపాల ♦ మలరె నవుడు

పూర్వపరిచయ విజ్ఞానములు సెలంగ
శ్రీశుండు సుశర్మ కలసి భాషించుకొనిరి
పిదప శ్రీశుండు లగ్నంబు ♦ గదిసె ననుచు
గంకణముల వధూవరకరములకును

గట్టె నభ్యంగనాది మంగళవినోద
విధుల యభ్యంతరము దీర్చి ♦ వెలదు లేచి
వారల నలంకరించి రప్పట్టునందు
ముదము దళుకొత్తై బ్రతిజీవిమోమునందు.

చ తు ర్థ వీ చి క .

మ॥ అనుగుంజట్టలు రా వధూవరులనూ॥నానందకౌతూహలం
నృనులై మంగళ వాద్య రావము పురి॥ మాత్రోక్తయ శ్రీవేంకటే
శుని దేవాలయమటపనలి॥ బల్ సాంపారు మోటారులో
జని రాపోకడ చూచువారిలకు నా సాదించె నమ్మోదమున్.

గీ॥ చని పురోహితనిర్దిష్టసాంద్రభద్ర
పీఠము లలంకరించినపిదప బుధులు
మంత్రపూర్వకములఁ గొన్ని • తంత్రములను
నడపి రంతఁ గళ్యాణలగ్నంబు గదిసెఁ

బసిఁడి కమ్మి నెనఁగు మధుపర్క మొనగి
శ్రీధరుని కోమలాంఘ్రిరాజీవములను
చలువపన్నీటితో విష్ణుశర్మ కడిగి
కోరి యాతనికిం గన్య • ధారవోసె.

చ॥ గొనములపోవు శ్రీధరుఁడు॥గొమ్మగళంబుననంబికాపదా
ర్చననిపుణములౌ తనకరముల మంగళనూత్రమేచి క
ట్టినతఱిఁదోఁచెన్తగఁగడిందివి కానమపూర్వమాపెమో
మునజెలియుందదీయగళంబుంగ సెసెనుపుష్పమాలచే॥

ప్రణయసౌరభము.

సీ॥ తలఁబ్రాల వల్లెరఁములఁదెచ్చి వారి కి
రుగిలంతుల నునిచె ♦ సకియయోర్తు
పెండ్లికూగును చెవిం ♦ వినపిన్నగా రహ
స్యఁబ్రమాటలందెల్పె ♦ నలివయోర్తు
“అలఘుధీచాకచఁశ్యముఁ జూపవలెనీల”
యని పల్కె జంద్రబిం ♦ బాస్యయోర్తు
“అటవిలోమగనిఁదో ♦ యటనైన పోడి ని
ప్పుడు సూపుమీ” యనెఁముగుడయోర్తు

గీ॥ “కోరి వరియించుటందైన ♦ గొప్పఁదనము
నిపుడు వెలిజేయవే” యనె ♦ యింతియోర్తు
“దులము పరువున కిసుమంత ♦ కొఱఁతలేక
మెలఁగవలె నీల !” యనిపల్కె ♦ నెలఁతయోర్తు.

గీ॥ ఇటుల ముత్తైదువులు హెచ్చఁరింపుచుండ
ముసిముసినగవు మోముల ♦ మోసులెత్త
నొండొరుల మించు కోరిక ♦ లుప్పతిల్లఁ
గొనరి తలఁబ్రాల వేఁ బోసి ♦ కొనిరివారు.

చ తు ర్థ వీ చి క .

చ॥ తమవరి పేంక టేళకలఁధాతసుధామలపాండురాంశుమ
త్సదనముఁ జాట్టివచ్చి నఁదంపతు లాప్తహితానుజీవికుల్
ముదమున వెంటరాఁగగృహమున్వనఁ జేరిరివారికై దువుల్
సదమలరుచ్యభోజ్యములఁనంతటి నామెతఁ బెట్టి రాదటన్.

గీ॥ భోజనానంతరమునఁ గల్పరవువిడెము
లొకరికొక్కగు లీలమై • నొనఁగికొనిరి
దంపతులు, వారి కారేయిఁ • దర్శమార
శోభనంబయ్యె నత్యంత • వైభవమున. •

గీ॥ అచ్చట ద్విరాత్రములు నిద్ర • లై నపిదపఁ
గోరి కామించినట్టి యాఁకొమ్మతోడ
ననుఁగుఁ జెలికానితోడ హయంబుతోడ
నిజపురికి శ్రీధరుఁడు వేనిర్గమించె.

ప్రణయసారభము.

గీ॥ నాటగోర నామిధునము ♦ నవ్వనైక
భాగభాగ్యానభవములఁ ♦ దోగితేలి
ప్రణయసారభవాసితఁప్రధితచిత్త
మగుచు కాపురముంజేయ ♦ నలరె ముదము.

శ్రీ. శ్రీ. శ్రీ.





For Copies apply to —

Hari Ramalinga Sastri,

KALAVAPAMULA,

KATUR POST,

Kistna Dist.

